

Duurzaam stortbeheer

Per jaar produceert Nederland per inwoner ongeveer 10 kg afval per dag. Het overgrote deel daarvan wordt nuttig toegepast. Een deel wordt verbrand. Geringe hoeveelheden worden gestort of geloosd, als nuttig toepassen of verbranden geen soelaas bieden.

Voorlopig zijn stortplaatsen dus gewoon nog nodig. In Nederland zijn voor dat doel ongeveer twintig locaties in gebruik. De belangrijkste afvalstroom betreft het residu van grondreinigingsinstallaties.

Tot voor kort was het wettelijk verplicht stortplaatsen na het beëindigen van het storten te isoleren met behulp van een folie en afdekgrond aan de bovenzijde. Op deze wijze konden verontreinigende stoffen het stortlichaam niet verlaten. Nadelig was de noodzaak om de isolatie eeuwigdurend te controleren en die af en toe te vervangen. Bovendien werden nuttige processen in de stortplaats die afbraak en vastlegging van stoffen bevorderen stilgelegd en was er altijd de kans op lekkage en verspreiding. Om nog maar te zwijgen over het 'vergeten' van het bestaan van dergelijke locaties. Onlangs is een interessant experiment van start gegaan. Op drie stortplaatsen wordt gedurende tien jaar geoefend met het versneld afbreken en vastleggen van verontreinigende stoffen. Dat gebeurt door extra lucht en/of extra water toe te voegen, terwijl de waterzuivering nog intact is. Na tien jaar wordt gecontroleerd of de stortplaats zodanig is veranderd dat resterende emissies onschadelijk zijn.

De proeven zijn een initiatief van de afvalbranche, een aantal provincies en het ministerie van Infrastructuur en Milieu. Gezamenlijk is het programma Uitvoering Duurzaam Stortbeheer gestart. De Technische Universiteit Delft levert de wetenschappelijke begeleiding.

Volgens de website van het programma is het initiatief van belang voor ons en voor toekomstige generaties, die we niet willen belasten met ons afval. De Nieuwsbrief Bodem zal het initiatief met belangstelling volgen.